

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2490/2558

พนักงานอัยการจังหวัดนนทบุรี โจทก์ นายกัมปนาท มาศวิเชียร กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 269/1, ป.อ. มาตรา 269/2, ป.อ. มาตรา 269/4, ป.อ. มาตรา 269/7, ป.อ. มาตรา 78, ป.วิ.อ. มาตรา 84, ป.วิ.อ. มาตรา 227

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้เจ้าพนักงานตำรวจยึดได้บัตรเครดิตปลอมทั้ง 5 ใบ ในคราวเดียวกัน แต่ปรากฏตามรายงานการตรวจพิสูจน์บัตรเครดิตของกลางว่า บัตรเครดิตปลอมแต่ละใบมีข้อมูลในบัตรของผู้ถือบัตรต่างรายกัน ต่างหมายเลขกันและมีข้อมูลของสมาชิกผู้ถือบัตรต่างธนาคารกัน บัตรทุกใบมีข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่สมบูรณ์ สามารถใช้ชำระค่าสินค้าและบริการแทนการชำระเงินสดได้ ทั้งโดยสภาพของการใช้บัตรดังกล่าว จำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 มีเจตนาให้มีการนำไปใช้แต่ละใบแยกต่างหากจากกัน ซึ่งน่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้ถือบัตรหรือธนาคารเจ้าของบัตรตามเนื้อความของบัตรเครดิตปลอมแต่ละใบ จึงเป็นความผิดฐานร่วมกันมีไว้เพื่อใช้ซึ่งบัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่ออกให้เพื่อใช้ในการชำระค่าสินค้าและบริการ รวม 5 กระทั่งโจทก์ฟ้อง ขอให้ลงโทษจำเลยทั้งห้าตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 83, 91, 269/1, 269/2, 269/4, 269/7 รับบัตรอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องมือบันทึกข้อมูลบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของกลาง จำเลยทั้งห้าให้การปฏิเสธ ก่อนสืบพยานโจทก์ จำเลยที่ 4 ขอลอนคำให้การเดิมและให้การใหม่เป็นรับสารภาพ และระหว่างพิจารณาจำเลยที่ 2 หลบหนี ศาลชั้นต้นมีคำสั่งจำหน่ายคดีเฉพาะจำเลยที่ 2 ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 และที่ 3 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 269/2, 269/4 วรรคแรก ประกอบมาตรา 269/7, 83 จำเลยที่ 4 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 269/1, 269/2, 269/4 วรรคแรก ประกอบมาตรา 269/7, 83 การกระทำของจำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทำความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ลงโทษจำเลยที่ 1 และที่ 3 ฐานร่วมกันมีไว้เพื่อใช้ซึ่งบัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอม (ที่ถูกต้องระบุไว้ว่า ที่ได้ออกให้เพื่อใช้ในการชำระค่าสินค้าและบริการด้วย) รวม 5 กระทั่ง จำคุกกระทัณฑ์ละ 2

คำพิพากษา

ปี รวมจำคุกคนละ 10 ปี ฐานร่วมกันมีเครื่องมือสำหรับปลอมบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ที่ถูก ฐานร่วมกันมีเครื่องมือเพื่อใช้หรือได้ข้อมูลในการปลอมบัตรอิเล็กทรอนิกส์) จำคุกคนละ 2 ปี รวมจำคุกจำเลยที่ 1 และที่ 3 มีกำหนดคนละ 12 ปี จำเลยที่ 4 ปลอมและร่วมกันมีไว้เพื่อใช้ซึ่งบัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอมเอง จึงลงโทษฐานร่วมกันมีไว้เพื่อใช้ซึ่งบัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอม ตามมาตรา 269/4 วรรคแรก ประกอบมาตรา 269/7, 83 แต่กระทัณฑ์เดียว ตามมาตรา 269/4 วรรคสาม รวม 5 กระทั่ง จำคุกกระทัณฑ์ละ 2 ปี รวมจำคุก 10 ปี ฐานมีเครื่องมือสำหรับปลอมบัตรอิเล็กทรอนิกส์ จำคุก 2 ปี รวมจำคุก 12 ปี จำเลยที่ 4 ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงลงโทษจำคุกจำเลยที่ 4 มีกำหนด 6 ปี รับบัตรอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องมือบันทึกข้อมูลบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของกลาง ข้อหาร่วมกันปลอมบัตรอิเล็กทรอนิกส์สำหรับจำเลยที่ 1 และที่ 3 ให้ยก ยกฟ้องจำเลยที่ 5 จำเลยที่ 1 และที่ 3 อทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 มีความผิดฐานร่วมกันมีไว้เพื่อใช้ซึ่ง

บัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอมเพียงกรรมเดียว จำคุกคนละ 2 ปีลดโทษให้จำเลยที่ 4 กึ่งหนึ่งแล้ว คง จำคุกจำเลยที่ 4 มีกำหนด 1 ปี ยกฟ้องจำเลยที่ 3 ในความผิดฐานร่วมกันมีเครื่องมือสำหรับปลอม บัตรอิเล็กทรอนิกส์ รวมโทษจำคุกฐานอื่นของจำเลยที่ 1 และที่ 4 ที่ศาลชั้นต้นกำหนดแล้ว เป็น จำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 4 ปี จำเลยที่ 4 มีกำหนด 2 ปี ส่วนจำเลยที่ 3 จำคุก 2 ปี คำขออื่น นอกจากนี้ให้ยกนอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติในเบื้องต้นตามที่คู่ความทั้งสองฝ่ายไม่ได้โต้แย้งกันในชั้นฎีกาว่า ในวัน เวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยที่ 1 และที่ 3 ร่วมกับจำเลยที่ 4 มีไว้เพื่อใช้ซึ่งบัตรเครดิต อันเป็นบัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอมที่ได้ออกให้เพื่อใช้ชำระค่าสินค้าและบริการจำนวน 5 ใบ และจำเลยที่ 1 กับจำเลยที่ 4 ร่วมกันมีเครื่องมือเพื่อใช้หรือให้ได้ข้อมูลบัตรอิเล็กทรอนิกส์ในการปลอม จำนวน 1 เครื่อง ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ประการแรกว่า ความผิดฐานมีไว้ เพื่อใช้ซึ่งบัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอมที่ได้ออกให้เพื่อใช้ชำระค่าสินค้าและบริการจำนวน 5 ใบ เป็น ความผิดหลายกรรมต่างกันหรือไม่ เห็นว่า แม้เจ้าพนักงานตำรวจจะตรวจยึดได้บัตรเครดิตปลอม ทั้ง 5 ใบ ดังกล่าวในคราวเดียวกัน แต่ปรากฏตามรายงานการตรวจพิสูจน์บัตรเครดิตของกลางว่า บัตรเครดิตปลอมแต่ละใบมีข้อมูลในบัตรของผู้ถือบัตรต่างรายกัน ต่างหมายเลขกัน และมีข้อมูล ของสมาชิกผู้ถือบัตรต่างธนาคารกัน บัตรทุกใบมีข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่สมบูรณ์ สามารถใช้ชำระ ค่าสินค้าและบริการแทนการชำระด้วยเงินสดได้ ทั้งโดยสภาพของการใช้บัตรดังกล่าว จำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 มีเจตนาให้มีการนำไปใช้แต่ละใบแยกต่างหากจากกัน ซึ่งน่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้ถือ บัตรหรือธนาคารเจ้าของบัตรตามเนื้อความของบัตรเครดิตปลอมแต่ละใบ จึงเป็นความผิดฐาน ร่วมกันมีไว้เพื่อใช้ซึ่งบัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่ออกให้เพื่อใช้ในการชำระค่าสินค้าและบริการ รวม 5 กระทั่ง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาว่า จำเลยที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 มีความผิดเพียงกรรมเดียวนั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาข้อนี้ของโจทก์ฟังขึ้น ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ ต่อไปว่า จำเลยที่ 3 มีความผิดฐานร่วมกันมีเครื่องมือเพื่อใช้หรือให้ได้ข้อมูลบัตรอิเล็กทรอนิกส์ในการปลอมหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้ได้ความจากทางนำสืบของโจทก์แต่เพียงว่า จำเลยที่ 3 มากับจำเลย ที่ 2 เข้าไปติดต่อนายพสวัตเกี่ยวกับบัตรเครดิตที่จะมาใช้ที่อุ่มมรยนต์ของนายพสวัตว่าอยู่กับ เพื่อนที่มากับรถเก๋งยี่ห้อฮอนด้าแอดคอร์คสีแดงก่อนหน้านี้ หลังจากนั้นเจ้าพนักงานตำรวจเข้า จับกุมจำเลยที่ 3 ต่อมาเมื่อจำเลยที่ 1 และ 4 มาที่อุ่มมรยนต์ของนายพสวัต เจ้าพนักงานตำรวจ เข้าจับกุมจำเลยที่ 1 และที่ 4 ผลตรวจค้นของเจ้าพนักงานตำรวจพบเครื่องมือบันทึกข้อมูล บัตรอิเล็กทรอนิกส์อยู่ที่ลิ้นชักรถยนต์ยี่ห้อฮอนด้าแอดคอร์คสีแดงที่จำเลยที่ 1 และที่ 4 มาด้วยกัน ประกอบกับได้ความจากคำเบิกความของนายเสน่ห์ พยานโจทก์ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่วิเคราะห์ ทำหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการทุจริตเกี่ยวกับบัตรเครดิต ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ ตอบทนายจำเลยที่ 3 และที่ 5 ถามค้านว่า ผู้ที่จะปลอมแปลงบัตรนั้นมีเพียง เครื่องบันทึกข้อมูลบัตรอิเล็กทรอนิกส์ และบัตรสีขาวก็สามารถดำเนินการได้เพียงคนเดียว ทั้งคดีนี้ ยังฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ 3 ร่วมกันปลอมบัตรเครดิตดังกล่าวด้วย จึงไม่อาจรับฟังโดยปราศจาก ข้อสงสัยได้ว่าจำเลยที่ 3 ร่วมกับจำเลยที่ 1 และที่ 4 มีเครื่องมือเพื่อใช้หรือให้ได้ข้อมูล บัตรอิเล็กทรอนิกส์ในการปลอม ส่วนที่โจทก์มีคำให้การรับสารภาพของจำเลยที่ 3 ในความผิดฐาน ร่วมกันมีเครื่องมือเพื่อใช้หรือให้ได้ข้อมูลบัตรอิเล็กทรอนิกส์ในการปลอมตามบันทึกจับกุม ก็ไม่อาจ รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้ เพราะต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 84 วรรคท้าย เมื่อโจทก์ไม่มีพยานหลักฐานอื่นที่บ่งชี้ชัดว่าจำเลยที่ 3 ร่วมกระทำความผิดฐานนี้

ด้วย พยานหลักฐานโจทก์เท่าที่นำสืบมาจึงมีความสงสัยตามสมควรว่าจำเลยที่ 3 กระทำความผิดฐานนี้หรือไม่ ให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้จำเลยที่ 3 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 227 วรรคสอง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายกฟ้องสำหรับจำเลยที่ 3 ในความผิดฐานนี้มานั้น ชอบแล้ว ฎีกาข้อนี้ของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า ให้บังคับคดีจำเลยที่ 1 และที่ 3 สำหรับความผิดฐานร่วมกันมีไว้เพื่อใช้ซึ่งบัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอมที่ได้ออกให้เพื่อใช้ในการชำระค่าสินค้าและบริการ กับบังคับคดีจำเลยที่ 4 สำหรับความผิดฐานปลอมและร่วมกันมีไว้เพื่อใช้ซึ่งบัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอมไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1

องค์คณะ

จินดา ปิ่นทะโชติ · ชาติชาย โฆษิตวัฒน์ฤกษ์ · ตั้งใจ ศาสตร์ศรี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2490/2558>